

Publicerad 2014-12-06 17:11 av Hestia

Blekt

Detta är bara för mycket, sa prästen. Sötdoften stinker.

Kvävande, kvamlig, gräslig.

Ingen kan vara där - hon är.

Hon skäms över sina lätta steg och snurriga rörelser
och att hon behöver mer än livet.

Att väteperoxid har frätt genom livet.

Sotigt blekt och utrotad. Är hennes själ. Hennes vita, vita.

Som ett ömt litet hårstrå vet hon sin plats.

Kan bli bruten vasst.

Sötnosar komma, gullregn gå.

Och hon

står still och bara andas.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hestia med Poeter.se id #48689 innehar upphovsrätten